

o zápis svých pohledávek jedinou společnou žádost. S názorem vymáhajícího věřitele, z něhož vychází, napadáje v dovolacím rekursu přikázání shora řečených pohledávek v poznamenaném pořadí, to jest před jeho pohledávkou, souhlasiti podle toho nelze a bylo se o jeho dovolacím rekursu usnésti, jak se stalo.

K dovolacímu rekursu spořitelny v B.: Tento dovolací rekurs jest opodstatněn. Rekursní soud neprávem přikázal této hypotekární věřitelce jen 9.463 Kč 71 h na jistinu a kromě toho jen útraty. Spořitelna v B. přihlásila k rozvrhu také ještě pět dlužných anuit s příslušnými úroky, anuity ty a úroky z nich jí podle dlužního úpisu příslušely a v zástavním právu pro pohledávku podle výpisu z pozemkové knihy měly krytí. Anuity s úroky činí 2.458 Kč. Domáhá-li se spořitelna v B. místo přikázaných jí rekursním soudem 10.513 Kč, hledíc k anuitám a k úrokům z nich, 12.863 Kč 60 h, bylo jejímu dovolacímu rekursu vyhověti a tuto částku jí z nejvyššího podání přiřknouti. Ježto útraty úspěšného dovolacího rekursu mají úhradu v jistotě zřízené při pohledávce spořitelny pro vedlejší závazky, bylo útraty ty přisouditi a z nejvyššího podání přikázati (srovnej judikát čís. 201 Gl. U. n. ř. 6281). Následkem toho zmenšil se zbytek nejvyššího podání, vypadající na pohledávku Prokopa K-a a bylo na tuto pohledávku jen dotýčnou zmenšenou částku přikázati.

Čís. 10444.

Pro doručení obsílky k ústnímu jednání nařízenému soudem po podání odporu proti upomínacímu platebnímu rozkazu stačí náhradní doručení ve smyslu § 102 c. ř. s. Druha (družku) adresáta (adresátky) jest pokládati za »domácí osobu, patřící k rodině«.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1931, Rv I 270/30).

Žalovaná Klára F-ová podala proti upomínacímu platebnímu rozkazu odpor. Ježto se nedostavila k ústnímu jednání nařízenému soudem po podání odporu, uznal soud prvního stupně rozsudkem pro zmeškání podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Žalované Kláře F-ové byla žaloba s platebním rozkazem doručena podle §§ 106 a 108 c. ř. s. do vlastních rukou s poučením ve smyslu druhého odstavce § 19 zákona o upomínacím řízení, že v případě odporu bude o žalobě dále jednáno. Pro doručení obsílky k ústnímu jednání nařízenému soudem po podání odporu proti platebnímu rozkazu stačí náhradní doručení ve smyslu § 102 c. ř. s. Dovolatelka sama v odvolání přiznala, že nebyla doručovacím orgánem ve svém bytě zastižena a že obsílka byla doručena Františku F-ovi, s nímž žije ve společné domác-

nosti jako jeho družka a jenž zpáteční lístek podepsal s dodatkem »budoucí manžel«. Františka F-a jest pokládati za domácí osobu, patřící k rodině žalované ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení. Je jí proto, že žije ve společné domácnosti s adresátkou jako její druh života a v důsledku tohoto skutečného, trvalého a úzkého vztahu k její osobě patří jako domácí osoba k rodině. Pojem »domácí osoby, patřící k rodině« jest vykládati podle jeho významu v obecné mluvě, rozhoduje skutečné spolužití s rodinou adresátovou, ne snad jen manželství, pokrevství, švagrovství a schovanectví. Doručení stalo se účinné, zmatku čís. 4 § 477 (§ 503 čís. 1) c. ř. s. tu není.

Čís. 10445.

Soudní prázdniny nemají vliv na počátek a na běh jednoměsíční lhůty k žalobě pro zmatečnost.

Lhůta k žalobě pro zmatečnost rozsudku pro zmeškání počíná se, i když rozsudek byl doručen náhradně, ode dne doručení.

(Rozh. ze dne 16. ledna 1931, R II 473/30).

Rozsudek pro zmeškání v základní rozepři byl doručen náhradně manželce žalobcově dne 3. června 1929. Žalobu o zmatečnost zadal žalobce na soudě dne 27. července 1929. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a odmítl žalobu pro opožděnost.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Odvolací soud odmítl žalobu pro zmatečnost, uplatňující důvod § 529 čís. 2 cřs., jako opožděnou, protože byla podána po projití jednoměsíční lhůty, čítané od pravomoci rozsudku pro zmeškání, jenž byl doručen žalobcově manželce. Žalobce, opíraje se o skutkové zjištění prvního soudu — nezměněné soudem odvolacím —, že již žaloba byla doručena k rukám žalobcovy manželky a že podpis na zpátečním lístku nepochází od žalobce, dále, že i rozsudek pro zmeškání doručen byl k rukám manželky, jež se podepsala na zpátečním lístku, vytýká odvolacímu soudu: a) že přehlédl, že do běhu jednorocní zákonné lhůty podle § 534 čís. 2 cřs. připadly soudní prázdniny, takže byla tato lhůta podle § 225 cřs. zastavena, b) že řečená jednoměsíční lhůta počíná běžeti podle § 534 čís. 2 cřs. ode dne, kdy bylo doručeno rozhodnutí straně samé, ne však dříve, než nabylo právní moci. Důvodem ad a) se odvolací soud nezabýval a nutno jej tedy vyřešiti. Stěžovatel jest na omylu, neboť soudní prázdniny neměly vliv na běh lhůty podle § 534 čís. 2 cřs. V souzeném případě netřeba zkoumati, jaké právní povahy jest řízení o žalobě pro zmatečnost, zda jde o spor nový a samostatný (§§ 533 a 541 cřs.), či o jakési přezkoumání základního a pravoplatně již rozhodnutého sporu s určitého